

Arrest

nr. 106 194 van 1 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GROUWELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in 1980 te Banjul. U bent van Mandinko origine en u bent moslim.

U bent geboren in Banjul maar bent reeds op jonge leeftijd samen met uw familie verhuisd naar New Jeswang. Uw moeder overleed toen u nog erg jong was, en u had hierna niet de kans om naar school te gaan in uw land van herkomst. Op vijftienjarige leeftijd huwde u met D.M. met wie u later vier kinderen zou krijgen.

In 1996 werd u eveneens lid van de Gambiaanse politieke partij UDP. Heel uw familie was lid van deze politieke oppositiepartij. U sloot zich op erg jonge leeftijd reeds aan bij deze partij maar werd toch al gearresteerd door de Gambiaanse autoriteiten in 1996 en gedurende twee dagen opgesloten voor de verkiezingen die in datzelfde jaar plaatsvonden. Na deze twee dagen werd u weer vrijgelaten.

In 2001 kreeg u een officiële functie binnen de UDP in uw regio van herkomst. U werd lid van het 'vrouwencomité' en diende hierbij Gambianen te overtuigen voor de UDP te stemmen tijdens de verkiezingen en hen te overtuigen van het gedachtegoed van deze partij.

Naast uw activiteiten voor de UDP was u ook actief als verkoopster van allerlei handelswaaren zoals kledingstoffen die u in Senegal aankocht.

In 2001 en 2006 speelde u telkens een rol in de UDP-campagnes in de aanloop van de presidentsverkiezingen zonder dat u hierbij grote problemen kende.

Ook in 2011, tijdens de meest recente presidentsverkiezingen in Gambia, kende u aanvankelijk geen problemen met de Gambiaanse autoriteiten.

U merkte wel dat de aan de macht zijnde president steeds harder optrad tegen dissidenten en dat enkele gevangenen die de doodstraf hadden gekregen effectief omgebracht werden.

Na de verkiezingen in 2011 werd u echter benaderd door een kennis die werkzaam is binnen het National Intelligence Agency (NIA) in Gambia die u aanraade om het land te verlaten omdat u anders gearresteerd zou worden. U was in de aanloop van de verkiezingen ondermeer betrokken geweest bij enkele schermutselingen tussen UDP-aanhangers en aanhangers van de president en diens politieke partij. U nam de waarschuwing van uw kennis onmiddellijk ernstig en besloot om diezelfde dag nog het land te verlaten.

U vluchtte naar Senegal waar u gedurende twee of drie maanden zou verblijven bij iemand die u kende. Deze persoon bracht u op zijn beurt in contact met enkele mannen die u tegen betaling naar België konden loodsen.

U kwam uiteindelijk per vliegtuig naar België alwaar u asiel aanvroeg op 17 oktober 2012 bij de bevoegde asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest gearresteerd te worden door de Gambiaanse autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van de Gambiaanse oppositiepartij UDP nadat een kennis van u, werkzaam voor het National Intelligence Agency, u over een mogelijke arrestatie zou hebben ingelicht (zie gehoorverslag CGVS, dd. 03 december 2012, p.7-8, administratief dossier). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden betreffende het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u uw lidmaatschap van de Gambiaanse oppositiepartij UDP niet aannemelijk heeft weten te maken tijdens het gehoor voor het CGVS.

U beweert lid te zijn geworden van de UDP in 1996, net zoals het merendeel van uw familieleden in dezelfde periode (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Wanneer u echter gevraagd wordt wat de afkorting UDP betekent, moet u merkwaardig genoeg het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Deze vraag wordt u later tijdens het gehoor nogmaals gesteld, maar ook dit maal kan u niet aangeven waar de afkorting UDP voor staat (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

U verklaart dat u nooit naar school bent geweest en dat u daarom het antwoord moet schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Uiteraard dient in deze beslissing rekening te worden gehouden met uw beweerde analfabetisme, maar redelijkerwijze mag toch verwacht worden van iemand die reeds sinds 1996 beweert lid te zijn van een bepaalde politieke partij – bovendien een erg actief lid – dat deze persoon weet waarvoor de afkorting van deze partij in kwestie staat, zelfs rekening houdend met het feit dat deze persoon nooit naar school zou zijn geweest.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de UDP staat voor 'United Democratic Party', de belangrijkste oppositiepartij in Gambia (zie landeninformatie, administratief dossier).

Gezien de onwetendheid betreffende de betekenis van de afkorting van de Gambiaanse UDP-partij – toch geen onbelangrijk element in het kader van uw beweerd politiek activisme in uw land van herkomst – rijzen reeds de eerste nodige vragen betreffende de geloofwaardigheid van uw beweerd UDP-lidmaatschap.

Verder weet u niet wat het motto van de partij is, terwijl uit objectieve informatie blijkt dat deze 'Justice, peace and progress' is, een bekende leuze van de UDP (zie landeninformatie, administratief dossier).

Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of u de vlag van de UDP kan beschrijven, geeft u correct aan dat het een gele vlag betreft, maar gevraagd of er nog iets op vermeld staat, antwoordt u van niet, of enkel UDP (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het partijsymbool, een 'handshake', op de gele UDP-vlag staat afgebeeld (zie landeninformatie, administratief dossier).

Ook deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerd langdurig UDP-lidmaatschap.

U geeft verder tijdens het gehoor aan dat u in 2001 daadwerkelijk actief werd binnen de partij en een officiële functie werd toegewezen – u werd met name lid van het 'vrouwencomité' aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Gevraagd sinds wanneer u dan een lidkaart had, geeft u aan dat dit sinds 2001 was toen u een functie had gekregen binnen de partij in het jaar dat er presidentsverkiezingen plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Op de vraag of u lidgeld diende te betalen, antwoordt u van niet maar dat u af en toe geld gaf, als er een programma was (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd hoeveel u dan diende te betalen, geeft u aan dat u het niet meer weet (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat er een bijdrage moet betaald worden op het moment dat iemand lid wordt van de partij, en dat nadien ieder lid van de partij jaarlijks lidgeld moet betalen aan zijn 'Branch' (zie landeninformatie, administratief dossier). Ook wat betreft dit aspect van uw beweerd lidmaatschap kan u bijgevolg niet overtuigen.

Bovenstaande vaststellingen doen zoals reeds gezegd de nodige vragen rijzen wat betreft uw beweerd UDP-lidmaatschap in Gambia.

Verder kunnen uw politiek bewustzijn, uw kennis over de UDP en over diens prominente partijleden in die mate ondermaats genoemd worden dat ze verder de geloofwaardigheid van uw beweerd politiek activisme in uw land van herkomst ondermijnen.

Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat u een functie kreeg binnen de UDP in 2001 en dat u mee campagne voerde in de aanloop van de presidents- en parlementsverkiezingen in 2001 (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). U geeft tijdens het gehoor aan dat de UDP aan beide verkiezingen heeft deelgenomen in 2001 (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Gevraagd wie presidentskandidaat was in 2001 voor de UDP, antwoordt u nogal aarzelend dat het Ousain Darboe was – nadat u eerst Shyngle Nyassi vernoemt, verwijzend naar het UDP-atteest dat deze persoon aan u zou hebben bezorgd in België – wat niet al te overtuigend overkomt gezien uw latere bewering dat Ousain Darboe een familielid zou zijn waarmee u veel contact had, en in het licht van de objectieve informatie dat Ousain Darboe al sinds de oprichting van de partij het boegbeeld van de UDP in Gambia is; uw aarzelend antwoord kan bijgevolg toch wat vreemd genoemd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.9; zie landeninformatie, administratief dossier).

Het is echter vooral weinig overtuigend dat u blijkbaar niet op de hoogte bent van het feit dat de UDP de parlementsverkiezingen, die overigens in 2002 in Gambia plaatsvonden, nadat de presidentsverkiezingen in 2001 hadden plaatsgevonden, had geboycot uit protest (zie landeninformatie, administratief dossier).

De vraag of de UDP aan beide verkiezingen heeft meegedaan, zowel presidentsals parlementsverkiezingen, in 2001, werd u nochtans uitdrukkelijk gesteld tijdens het gehoor, waarop u bevestigend antwoordt dat uw partij aan beide verkiezingen heeft deelgenomen.

Als beweerd actief lid van de UDP sinds de verkiezingen in 2001 in Gambia, mag logischerwijze toch verwacht worden dat u op de hoogte bent van zulke belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van de UDP-partij.

Het boycotten van bepaalde parlementsverkiezingen door een politieke partij kan immers toch als een erg ingrijpende actie beschouwd worden waarbij verwacht kan worden dat een persoon die beweert een actieve rol te hebben gespeeld in de betreffende verkiezingscampagne hiervan op de hoogte is. Ook wat de verkiezingen in 2006 in Gambia betreft, weet u niet te overtuigen.

Zo wordt u tijdens het gehoor gevraagd of u de 'National Alliance for Democracy and Development' kent waarop u antwoordt van niet; u voegt eraan toe dat u enkel uw eigen partij kent (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Het gaat hier echter om een alliantie die in 2005 werd opgericht in Gambia door de Gambiaanse oppositiepartijen om in een verenigd blok op te komen tijdens de verkiezingen die in 2006 zouden plaatsvinden. Ook het UDP maakte hier aanvankelijk deel van uit en was een van de drijfkrachten achter deze alliantie. Na interne disputen besloot het UDP echter toch om in 2006 zelfstandig aan de verkiezingen deel te nemen en de alliantie te verlaten (zie landeninformatie, administratief dossier).

In het licht van uw beweerd deelname aan de verkiezingscampagne van de UDP in het kader van de verkiezingen van 2006 is het alweer vreemd te noemen dat u aangeeft nog nooit van voormelde alliantie te hebben gehoord.

Verder weten uw verklaringen in verband met de meest recente verkiezingen in Gambia evenmin te overtuigen.

Uit informatie komt naar voren dat de presidentsverkiezingen eind 2011 in Gambia plaatsvonden, gevolgd door de parlementsverkiezingen in maart 2012 (zie landeninformatie, administratief dossier). U geeft vooreerst foutief aan dat zowel presidents- als parlementsverkiezingen in 2011 plaatsvonden, terwijl deze laatste in 2012 werden georganiseerd (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Verder geeft u in eerste instantie wel correct aan dat de recente parlementsverkiezingen geboycot werden door de UDP, maar wanneer wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt of de UDP al dan niet heeft deelgenomen aan de meest recente parlementsverkiezingen, antwoordt u dat u het in feite niet weet, wat toch ook weer een weinig overtuigende verklaring is in het licht van uw beweerd UDP-activisme, zo ook tijdens de meest recente verkiezingen in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Voorts zijn uw verklaringen over de manier waarop de UDP-partij gestructureerd is, op nationaal of lokaal niveau, eveneens ondermaats te noemen.

Wanneer u gevraagd wordt wat u kan vertellen over de wijze waarop de partij gestructureerd is, geeft u in eerste instantie aan dat u niet ieders positie kan vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Gevraagd met wie u contact had, wijst u naar het door u overhandigde document en zegt u dat u contact had met Shyngle Nyassi (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U geeft aan dat u vooral contact had met hem en niet met andere leiders (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Het is echter vooral vreemd te noemen dat u er tijdens het gehoor niet in slaagt andere personen te vernoemen die eveneens actief waren binnen de UDP, hetzij op nationaal niveau, hetzij op lokaal niveau.

U kan enkel een naam geven waarvan u beweert dat deze persoon de leidster is van de UDP in New Jeswang (zie gehoorverslag CGVS, p.12), maar gevraagd naar andere leden die hetzelfde werk als u deden, zegt u dat er veel zulke personen zijn, maar u kan er geen voorbeelden van aanhalen (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

U kan ook geen andere prominente personen binnen de UDP vernoemen dan Ousain Darboe en Shyngle Nyassi (zie gehoorverslag CGVS, p.13), wat toch hoogst merkwaardig is.

Gevraagd naar de structuur van de partij op nationaal niveau moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Zo weet u zelfs niet wie aan het hoofd staat van het 'vrouwencomité' op nationaal niveau (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

U kan evenmin andere functies binnen de UDP op lokaal niveau aangeven (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Gevraagd wie Kebba Fatty is, antwoordt u dat u het niet weet, hoewel deze persoon de 'youth president' van de UDP was die bovendien in 2007 gearresteerd werd, en op die manier uitgebreid in de Gambiaanse media aan bod kwam (zie landeninformatie, administratief dossier). Ook Lamin Dibba, de 'national campaign manager' van de UDP, blijkt u niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.14; zie landeninformatie, administratief dossier).

Tot slot wordt u tijdens het gehoor gevraagd of u zelf dan nog UDP-leden kent die actief waren in uw regio New Jeswang waarop u antwoordt van niet; u voegt er weinig overtuigend aan toe dat u hun positie niet kent, omdat ze een andere taal dan u zouden spreken (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Redelijkervijze zou men van een partijlid, met bovendien een officiële functie op regionaal niveau, toch mogen verwachten beter op de hoogte te zijn van de structuur en organisatie van diens partij, alsook van de belangrijke en prominente personen binnen zijn eigen partij. Zeker wanneer uw beweringen in rekening worden gebracht dat u mee campagne voerde bij de voorbije verschillende presidents- en parlementsverkiezingen en dat u regelmatig deelnam aan vergaderingen van de partij is uw ondermaatse kennis betreffende de UDP frappant te noemen. µ

U weet tijdens het gehoor dan ook niet te overtuigen wat betreft uw beweerd actief lidmaatschap van het UDP.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat uw beweerd lidmaatschap van de UDP in twijfel kan worden getrokken. U slaagt er hoegenaamd niet in uw lidmaatschap van deze politieke partij aannemelijk te maken.

Aangezien uw bewering als zou u lid zijn van de UDP niet aannemelijk is, kunnen uw beweerd problemen die hieruit voortvloeiden eveneens als ongeloofwaardig beschouwd worden.

Bovendien slaagt u er hoegenaamd niet in uw vrees in uw land van herkomst te concretiseren.

Zo geeft u aan dat een kennis van u, die werkzaam zou zijn binnen de National Intelligence Agency, u de raad zou hebben gegeven het land te verlaten omdat u anders gearresteerd zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Wanneer u echter gevraagd wordt waarom u aangehouden zou worden, geeft u aan dat hij u gewoon zei dat u aangehouden zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Redelijkervijze mag toch verwacht worden dat u op zijn minst gevraagd zou hebben wat de aanleiding van een potentiële arrestatie van uw persoon zou zijn.

Verder kan u tijdens het gehoor geen enkel ander UDP-lid vernoemen dat gearresteerd zou zijn of enige problemen zou hebben gehad met de Gambiaanse autoriteiten tijdens of na de meest recente verkiezingen in Gambia.

Gevraagd wie de persoon was die u meegedeeld zou hebben dat u het land moest verlaten, geeft u aan dat u de naam van de persoon in kwestie niet kan geven (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

U geeft wel aan dat er in Gambia negen mensen gedood zouden zijn die in de gevangenis verbleven, maar slaagt er niet in hierbij enig verband te leggen met uw persoonlijke situatie, en u blijft veelal bij vage verklaringen omtrent de algemene context in Gambia wanneer u vragen worden gesteld omtrent uw beweerde persoonlijke problemen (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Ook wat betreft de door u aangehaalde mogelijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst blijft u bijgevolg wel heel erg op de vlakte. U slaagt er hoegenaamd niet in de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst te concretiseren.

Voor wat de door u voorgelegde documenten van de UDP betreft, kunnen tenslotte volgende opmerkingen worden gemaakt.

Het door u voorgelegde attest van de UDP (dd. 30 november 2012) ondertekend door 'National Organising Secretary' Momodou L. Nyassi (Shyngle), waarin hij uw problemen in Gambia bevestigt als gevolg van uw lidmaatschap van de UDP, kan om volgende redenen worden betwijfeld.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Nyassi in het verleden al valse attesten afleverde aan Gambianen die in Europa en elders asiel wilden aanvragen (zie informatie in het administratief dossier).

Bijgevolg kunnen vragen gesteld worden bij de authenticiteit van dit attest, zeker in samenhang met bovenstaande gemaakte bedenkingen in verband met uw beweerde lidmaatschap van de UDP.

Doordat de authenticiteit van dit document in twijfel wordt getrokken, komt ook de echtheid van de door u voorgelegde lidkaart van de UDP in het gedrang, zeker in het licht van de hierboven gemaakte bedenkingen betreffende uw lidmaatschap van de UDP alsook in het licht van uw weinig overtuigende verklaringen omtrent de wijze waarop u uw lidkaart zou hebben bekomen in België.

In eerste instantie geeft u tijdens het gehoor aan dat uw jongere broer u uw lidkaart en het UDP-atteest zou hebben bezorgd vanuit Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U geeft aan dat het UDP-partijbureau het attest aan uw broer zou hebben bezorgd en dat hij u deze vervolgens naar u zou hebben verstuurd (zie gehoorverslag CGVS, p.5).

Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt of u de enveloppe kan voorleggen waarin de door u aangehaalde documenten verstuurd werden, geeft u plots aan dat een man die uw echtgenoot kent ze aan u zou hebben gegeven in België (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U kan echter de naam van de persoon in kwestie niet geven, en weet evenmin wat deze man in België kwam doen (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Deze weinig overtuigende verklaringen over de manier waarop u de door u overhandigde UDP-lidkaart zou hebben bekomen doen verdere vragen rijzen omtrent de authenticiteit van dit document.

U legt verder eveneens uw Gambiaanse identiteitskaart voor, maar uw identiteit, noch uw nationaliteit worden in deze beslissing in twijfel getrokken.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 11 januari 2013 een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoekster stelt het niet eens te zijn met de concrete motieven in de beslissing van de commissaris-generaal en laat gelden dat haar verklaringen geen tegenstrijdigheden bevatten en bovendien gestaafd worden door algemeen bekende feiten.

Verzoekster is van oordeel (zie het verzoekschrift, p. 8) *“dat er bepaalde miscommunicaties zijn geschied door een verkeerde vertaling”* en voert aan *“dat een aantal zaken die zij heeft uitgelegd aan het CGVS via de tolk verkeerd werden vertaald en neergeschreven”* en dat de commissaris-generaal tevens verkeerde gevolgen heeft verbonden aan haar verklaringen.

Zij wijst er nog op dat zij ten tijde van het verhoor op het Commissariaat-generaal hoogzwanger was waardoor (zie p. 8) *“bepaalde geheugencapaciteiten of de mogelijkheid om een gestructureerd verhaal te brengen werden beperkt”* (sic).

Verzoekster wijst op de stukken die zij heeft bijgebracht, zijnde diverse verklaringen van M. L. Nyassi, tevens per e-mail overgemaakt aan haar raadsman, wat volgens haar de nauwe band tussen haar en Nyassi aantoonde. Zij benadrukt nog dat zij familie is van Ousain Darboe en wijst erop dat zij tevens haar UDP- idkaart voorlegde.

Verzoekster is van oordeel dat het onredelijk is de authenticiteit van de door haar neergelegde stavingstukken in twijfel te trekken louter en alleen op basis van een krantenartikel uit The Independent dat dateert van meer dan 10 jaar geleden en eveneens (zie p. 9) *“bezwaarlijk als dienend en objectief”* kan worden beschouwd, gezien dit artikel werd opgesteld aan de hand van informatie verstrekt door het Gambiaanse “National Intelligence Agency”.

Verzoekster stelt dat zij door haar analfabetisme niet kon weten waarvoor UDP precies staat. Zij voegt hier nog aan toe dat indien de commissaris-generaal haar gevraagd zou hebben of zij de volledige naam in het Madinka wist, zij dit mogelijk wel zou hebben kunnen zeggen.

Aangaande het motto van de UDP, stelt verzoekster (zie p. 10) *“dat er enkel een Engels motto is”* en dat zij enkel het Madinka machtig is; zij verklaart dat zij dacht dat de commissaris-generaal met “motto” naar het “doel” vroeg, gezien het zo werd vertaald door de tolk.

Zij wijst er ook op dat zij de vlag van de UDP kon beschrijven.

Verzoekster stelt dat in de praktijk blijkt dat er geen vast moment is om lidgeld te betalen, maar dat dit lokaal bepaald wordt door de partijleiders van de afdeling, en dat het bedrag van het lidgeld vrij arbitrair bepaald wordt, hetgeen volgens haar bevestigd wordt door het feit dat dit niet bepaald wordt door de statuten.

Verzoekster wijst er vervolgens op dat zij (zie p. 11) *“wel degelijk haar specifieke functie kon aangeven binnen de partij en de lokale werkwijze”*, gezien uit de statuten blijkt dat het lidmaatschap van vrouwen inderdaad in een aparte afdeling wordt georganiseerd.

Verzoekster legt uit dat er bij haar verhoor op het Commissariaat-generaal sprake was van een vertaalfout vanwege de tolk, gezien deze geen gepaste vertaling naar het Madinka wist te geven van de “National Alliance for Democracy and Development”, waardoor verzoekster niet wist wat hiermee bedoeld werd.

Wat de verkiezingen betreft, voert verzoekster aan dat zij wél wist dat de verkiezingen om de vijf jaar plaatsvinden, dat de UDP aan de parlementsverkiezingen heeft deelgenomen en dat de laatste resultaten waren tegengevallen.

Verzoekster erkent dat zij niet weet wie Kebba Fatty en Lamin Dibba waren, omdat zij met deze personen nooit persoonlijk contact heeft gehad, maar wijst erop dat zij wel degelijk een aantal namen van prominente leden heeft gegeven. Verzoekster stelt nog dat de tolk haar bij het verhoor verkeerdelijk vroeg of Kebba Fatty een politieke alliantiepartij is. Zij wijst erop dat zij (zie p. 12) *“vooral lokaal actief”* was.

Volgens verzoekster heeft zij haar vrees (zie p. 13) *“wel degelijk geconcretiseerd”* en stroken haar verklaringen *“met de meest recente ontwikkelingen in Gambia”*. Zij verwijst een artikel van “Amnesty International” waaruit volgens haar blijkt dat er in haar land van herkomst regelmatig willekeurige arrestaties plaatsvinden van politieke opposanten zonder opgave van een tenlastelegging. Zij verwijst tevens naar (zie p. 15) *“andere, oudere bronnen”* waaruit volgens haar blijkt dat er doodsb bedreigingen worden geuit door de huidige regering ten aanzien van opposanten en leden van de UDP.

Aangaande de subsidiaire bescherming, voert verzoekster een schending van artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag.

Ze verwijst naar (zie p. 16) *“vaststellingen van Amnesty International en eerdere berichtgevingen uit Gambia”* waaruit volgens haar blijkt dat er in haar land van herkomst geen veilig klimaat heerst voor critici van de regering. Zij besluit dat zij, gelet op haar politieke profiel, (zie p. 17) *“wel degelijk in ernstig gevaar zou verkeren indien zij terugkeert, omwille van het beleid van de regering opzichts opposanten”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van haar de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift "*Attest M.L. Nyassi*" van 2 november 2012 met identiteitsbewijs, "*Lidkaart UDP*", "*Public statement Amnesty International*" van 21 december 2012 en de publicatie "*Gambia: treatment of members and supporters of the United Democratic Party (UDP)*".

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekster.

Inderdaad maakt verzoekster vooreerst haar politiek profiel en activisme voor de oppositiepartij UDP geenszins aannemelijk.

Zo wist verzoekster niet wat de afkorting UDP betekent (zie het verhoorverslag van 3 december 2012, p. 5), terwijl uit de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de UDP staat voor 'United Democratic Party', zijnde de belangrijkste oppositiepartij in Gambia.

Verzoekster wist evenmin wat het motto van de partij is, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze "Justice, peace and progress" is, een bekende leuze van de UDP.

Zij wist ook niet hoe de vlag van de UDP er precies uitziet (zie het verhoorverslag, p. 11).

In haar verzoekschrift laat verzoekster gelden dat haar analfabetisme verhindert om te weten waarvoor UDP precies staat en dat zij mogelijk wel de volledige naam in het Madinka zou weten, indien de commissaris-generaal haar dit gevraagd zou hebben.

Aangaande het motto van de UDP, voert verzoekster aan *“dat er enkel een Engels motto is”* en zij enkel het Madinka machtig is. Verder dacht zij dat de commissaris-generaal met “motto” het “doel” bedoelde, gezien het zo werd vertaald door de tolk.

Vooreerst stelt de Raad vast dat het verhoor van verzoekster op het Commissariaat-generaal in het Madinka verliep, zodat niet kan worden ingezien in welke mate verzoekster niet bij machte zou geweest zijn de gevraagd informatie in het Madinka te verstrekken, aangezien erop geen enkel moment naar louter Engelstalige benamingen en woorden werd gevraagd.

Bovendien kan van verzoekster redelijkerwijze worden verwacht dat zij zou hebben meegedeeld dat zij wél enige notie had van de volledige naam van haar partij in het Madinka, op een van de vele momenten dat haar hiernaar gevraagd werd.

Verder blijkt dat verzoeker, op de vraag naar het “motto” van haar partij, uitdrukkelijk stelde dit niet te kennen (zie het verhoorverslag, p. 11, 12) en geenszins meldde *“dat er enkel een Engels motto is”*.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift erop wijst dat zij de vlag van de UDP wél kon beschrijven, merkt de Raad op dat verzoekster correct aangaf dat het een gele vlag betreft, maar dat zij verder verklaarde dat er niets anders op vermeld staat of enkel UDP (zie het verhoorverslag, p. 11), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het partijsymbool, een “handshake”, op de gele UDP-vlag staat afgebeeld.

De Raad stelt nog vast dat verzoekster verklaarde dat zij sinds 2001 een lidkaart had (zie het verhoorverslag, p. 10) en dat zij geen lidgeld moest betalen, maar dat zij af en toe geld gaf als er een programma was (zie het verhoorverslag, p. 13). Gevraagd hoeveel zij dan diende te betalen, verklaarde verzoekster dat zij het niet meer wist (zie het verhoorverslag, p. 13).

Uit informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er een bijdrage moet betaald worden op het moment dat iemand lid wordt van de partij en dat nadien ieder lid van de partij jaarlijks lidgeld moet betalen aan zijn “Branch”.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift laat gelden dat uit de praktijk blijkt dat er geen vast moment is om lidgeld te betalen, maar dat dit lokaal bepaald wordt door de partijleiders van de afdeling, en dat het bedrag van het lidgeld vrij arbitrair bepaald wordt, stelt de Raad vast dat zij zich beperkt tot het uiten van ongestaafde beweringen, die bijgevolg niet aantonen dat de informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

Verzoekster gaf verder aan dat de UDP aan presidents- en parlementsverkiezingen heeft deelgenomen in 2001 (zie het verhoorverslag, p. 9), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de UDP in werkelijkheid de parlementsverkiezingen -die in feite in 2002 in Gambia plaatsvonden, nadat de presidentsverkiezingen in 2001 hadden plaatsgevonden- had geboycot uit protest.

Van een persoon die beweert een actieve rol te hebben gespeeld in de betreffende verkiezingscampagne, kan echter verwacht worden dat zij kennis zou hebben van de boycot, gezien het boycotten van bepaalde parlementsverkiezingen door een politieke partij een erg ingrijpende actie is.

Verzoekster bleek ook onaannemelijk onwetend over de verkiezingen in 2006 in Gambia, gezien zij verklaarde de “National Alliance for Democracy and Development” niet te kennen (zie het verhoorverslag, p. 13), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze alliantie in 2005 werd opgericht in Gambia door de Gambiaanse oppositiepartijen om in een verenigd blok op te komen tijdens de verkiezingen die in 2006 zouden plaatsvinden en dat ook het UDP -de partij waarvan verzoekster verklaart lid te zijn- hier aanvankelijk deel van uitmaakte en een van de drijvende krachten achter deze alliantie was, en dat het UDP na interne disputen toch besloot om in 2006 zelfstandig aan de verkiezingen deel te nemen en de alliantie te verlaten.

De uitleg in het verzoekschrift dat er bij het verhoor van verzoekster sprake is geweest van een vertaalfout vanwege de tolk, gezien deze geen gepaste vertaling naar het Madinka kon geven van “National Alliance for Democracy and Development”, waardoor verzoekster niet wist wat hiermee bedoeld werd, is slechts een loutere bewering, gezien uit haar verklaringen geenszins kan worden afgeleid dat er sprake is geweest van een vertaalfout, noch van het feit dat verzoekster de vraag niet goed zou hebben begrepen (zie het verhoorverslag, p. 13).

In het licht van verzoeksters beweerde deelname aan de verkiezingscampagne van de UDP in het kader van de verkiezingen van 2006, is het dan ook onaannemelijk dat zij verklaart dat zij nog nooit van voormelde alliantie te hebben gehoord.

Ook de verklaringen van verzoekster over de meest recente verkiezingen in Gambia ondermijnen haar geloofwaardigheid.

Verzoekster verklaarde dat zowel presidents- als parlementsverkiezingen in 2011 plaatsvonden (zie het verhoorverslag, p. 10), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de presidentsverkiezingen eind 2011 in Gambia plaatsvonden, gevolgd door de parlementsverkiezingen in maart 2012.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster wél wist dat de verkiezingen om de vijf jaar plaatsvinden, dat de UDP aan de parlementsverkiezingen heeft deelgenomen en dat de laatste resultaten waren

tegengevallen, doet geen afbreuk aan bovenstaande onwetendheden, die niet aannemelijk zijn in het licht van haar beweerd UDP-activisme, zo ook tijdens de meest recente verkiezingen in Gambia (zie het verhoorverslag, p. 10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters politiek profiel en activisme voor de UDP, waardoor de voorgehouden problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid, ook niet geloofwaardig zijn.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster ook nalaat haar vrees te concretiseren.

Zo verklaart verzoekster dat een kennis van haar die werkzaam is op de Gambiaanse "National Intelligence Agency", haar de raad heeft gegeven het land te verlaten omdat zij anders gearresteerd zou worden (zie het verhoorverslag, p. 14).

Op de vraag wie die persoon was, verklaart verzoekster de naam van de persoon in kwestie niet te kunnen geven (zie het verhoorverslag, p. 14).

Op de vraag waarom zij zou aangehouden worden, antwoordt verzoekster dat hij haar gewoon zei dat zij aangehouden zou worden (zie het verhoorverslag, p. 14); van verzoekster mocht in redelijkheid verwacht worden dat indien haar kennis haar inlichtte dat zij zou aangehouden worden, zij hem uitdrukkelijk naar de reden zou hebben gevraagd.

Bovendien kan verzoekster geen enkel ander UDP-lid vernoemen dat gearresteerd zou zijn of problemen zou hebben gehad met de Gambiaanse autoriteiten tijdens of na de meest recente verkiezingen in Gambia en beperkt zij zich tot vage verklaringen omtrent de algemene context in Gambia wanneer haar vragen worden gesteld omtrent haar beweerdde persoonlijke problemen (zie het verhoorverslag, p. 14).

Verzoekster slaagt er dan ook niet in de vrees ten opzichte van haar land van herkomst te aannemelijk te maken.

Op de stelling in het verzoekschrift *"dat er bepaalde miscommunicaties zijn geschied door een verkeerde vertaling"*, *"dat een aantal zaken die zij heeft uitgelegd aan het CGVS via de tolk verkeerd werden vertaald en neergeschreven"* en dat de commissaris-generaal tevens verkeerd gevolgen heeft verbonden aan haar verklaringen, antwoordt de Raad dat tot bewijs van het tegendeel, het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470).

Bovendien wijst de Raad erop dat tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal aan verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep -waarop zij bevestigend antwoordde- (zie het verhoorverslag, p. 2) en werd er aangegeven dat eventuele problemen gemeld moesten worden. Verzoekster kreeg bovendien de gelegenheid op het einde van het verhoor bijkomende opmerkingen te maken maar het blijkt dat zij geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop ervan. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, in het verzoekschrift louter te stellen dat *"dat er bepaalde miscommunicaties zijn geschied door een verkeerde vertaling"* en *"dat een aantal zaken die zij heeft uitgelegd aan het CGVS via de tolk verkeerd werden vertaald en neergeschreven"*.

Verzoekster toont niet aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen, niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat bovenstaande vaststellingen gebaseerd zijn op een onvolledig en onjuist verhoor.

Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoekster ten tijde van het verhoor op het Commissariaat-generaal hoogzwanger was waardoor in haar hoofde *"bepaalde geheugencapaciteiten of de mogelijkheid om een gestructureerd verhaal te brengen werden beperkt"*, stelt de Raad vast dat verzoekster zich beperkt tot ongestaafde post-factum beweringen.

Bovendien is het zo dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

Verder wijst de Raad erop dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat; de aangehaalde gebeurtenissen zijn evenwel dermate ingrijpend en fundamenteel dat verzoekster bij machte moet zijn een coherent en correct verhaal te vertellen (RvS, nr. 150.619 van 25 oktober 2005).

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat haar verklaringen stroken *"met de meest recente ontwikkelingen in Gambia"*.

Zij verwijst een artikel van "Amnesty International" waaruit volgens haar blijkt dat er in haar land van herkomst regelmatig willekeurige arrestaties plaatsvinden van politieke opposanten. Zij verwijst tevens

naar “andere, oudere bronnen” waaruit volgens haar blijkt dat er nog doodsb bedreigingen worden geuit door de huidige regering ten aanzien van opposanten en leden van de UDP.

De Raad wijst erop dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst echter niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier -gelet op bovenstaande vaststellingen waardoor geen geloof kan worden gehecht aan haar politiek profiel- in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Wat betreft de neergelegde documenten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, quod non in casu, gelet op bovenstaande vaststellingen.

De authenticiteit van het “Attest M.L. Nyassi” van 2 november 2012 wordt verder ondermijnt gezien uit de informatie in het administratief dossier, blijkt dat voormelde Nyassi in het verleden al valse attesten afleverde aan Gambianen die in Europa en elders asiel aanvragen.

Het verweer in het verzoekschrift dat het krantenartikel dateert van meer dan tien jaar geleden en werd opgesteld aan de hand van informatie verstrekt door het Gambiaanse “National Intelligence Agency”, toont niet aan dat de informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

De Raad hecht evenmin bewijswaarde aan de bijgevoegde “Lidkaart UDP”, gezien verzoekster enerzijds verklaarde dat haar jongere broer haar de lidkaart en het UDP-attest zou hebben bezorgd vanuit Gambia (zie het verhoorverslag, p. 5), terwijl zij later verklaarde dat een man die haar echtgenoot kent deze aan haar zou hebben overhandigd in België, -maar zij de naam van de persoon in kwestie niet kan geven en evenmin weet wat deze man in België kwam doen- (zie het verhoorverslag, p. 6).

De neergelegde stukken ontberen bijgevolg bewijskracht.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar “vaststellingen van Amnesty International en eerdere berichtgevingen uit Gambia” waaruit volgens haar blijkt dat er in haar land van herkomst geen veilig klimaat heerst voor diegenen die kritiek uiten op de refering en stelt dat zij “wel degelijk in ernstig gevaar zou verkeren indien zij terugkeert, omwille van het beleid van de regering opzichts opposanten”, wijst de Raad erop dat een ongeloofwaardig relaas ok niet als basis kan dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade loopt als bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE